

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1139/2003,
annettu 27 päivänä kesäkuuta 2003,**

**Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 999/2001 muuttamisesta valvontaohjelmien
ja erikseen määritellyn riskiaineksen osalta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä 22 päivänä toukokuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 999/2001⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1053/2003⁽²⁾, ja erityisesti sen 23 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 999/2001 annetaan säännöt tarttuvien spongiformien enkefalopatioiden (TSE:iden) valvonnan lampaissa ja vuohissa; siihen sisältyy näytteenotto myös eläimistä, joita ei ole teurastettu ihmisravinnoksi. On tarpeen täsmentää tämän eläinryhmän määritelmää, jotta vältettäisiin näytteiden epäasianmukainen kohdentaminen.
- (2) Asetuksessa (EY) N:o 999/2001 säädetään hävittämistoinnista, kun TSE on vahvistettu lampaissa tai vuohissa. Näiden toimenpiteiden mukaisesti hävitetyille eläimille olisi tehtävä kohdennettuja testejä, jotta saataisiin epidemiologista tietoa.
- (3) On teoreettisesti mahdollista, että naudan spongiformia enkefalopatiaa BSE:tä saattaa esiintyä lammas- ja vuohipopulaatioissa. Rutiinimenetelmin ei ole mahdollista erottaa toisistaan BSE- ja scrapie-tartuntaa näissä eläimissä. Molemmissa taudeissa merkitsevä tekijä tartunnan alkuvaiheesta lähtien on tartunnanaiheuttajien taso sykkyräsuoleissa (ileumissa). Kaikenikäisten lampaiden ja vuohtien sykkyräsuoli olisi lisättävä erikseen määritellyn riskiaineksen luetteloon varotoimenpiteenä.
- (4) Tieteellinen ohjauskomitea suositti 7—8 päivänä marraskuuta 2002 antamassaan lausunnossa TSE-tartunnanaiheuttajien esiintymisestä märehittijöiden kudoksissa (TSE infectivity distribution in ruminant tissues), että kaikenikäisten nautojen risoja (tonsilloja) olisi pidettävä BSE-riskitekijänä.
- (5) Ohjauskomitea on todennut, että poistettaessa nautaeläinten pääntihaa ja kieliä ihmisravinnoksi on vältettävä niiden joutumista kosketuksiin keskushermostokudoksen ja tonsilla-aineen kanssa, jotta vältettäisiin BSE-riski.

- (6) Koska päiden kunto riippuu pääasiassa niiden varovaisesta käsittelystä ja tainnutuspistoolin reiän ja foramen magnumin huolellisesta sulkemisesta, teurastamoissa ja erikseen hyväksytyissä leikkaamoissa on oltava käytössä valvontajärjestelmä.
- (7) Ruhojen, puoliruhojen ja neljännesruhojen, jotka eivät sisällä muuta erikseen määriteltyä riskiaineesta kuin selkärangan, lähettämistä toiseen jäsenvaltioon ilman sen ennalta antamaa suostumusta koskevat säännöt olisi laajennettava koskemaan enintään kolmeen osaan leikatutuja puoliruhuja, jotta otettaisiin huomioon jäsenvaltioiden välinen tosiasiallinen kauppa.
- (8) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1774/2002⁽³⁾, sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 808/2003⁽⁴⁾, säädetään muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden terveysnäytteenottojen niiden keräämisen, kuljetuksen, varastoinnin, käsittelyn, jalostuksen ja käytön tai hävittämisen osalta. Säännöt koskevat myös sivutuotteiden markkinoille saattamista ja erityistapauksissa niiden vientiä ja kauttakulkua. Näin ollen olisi poistettava asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteessä XI annetut erityissäännöt, jotka koskevat tällaisten tuotteiden poistamista ja hävittämistä.
- (9) Tämän vuoksi asetusta (EY) N:o 999/2001 olisi muutettava.
- (10) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat elintarvikkeiden ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteet III ja XI tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä lokakuuta 2003.

⁽¹⁾ EYVL L 147, 31.5.2001, s. 1.
⁽²⁾ EUVL L 152, 20.6.2003, s. 8.

⁽³⁾ EYVL L 273, 10.10.2002, s. 1.
⁽⁴⁾ EUVL L 117, 13.5.2003, s. 1.

Asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteessä XI olevan A osan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan uutta säännöstä, joka esitetään tämän asetuksen liitteessä olevassa 2 kohdassa, sovelletaan eläimiin, jotka on teurastettu 1 päivänä lokakuuta 2003 ja sen jälkeen.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä kesäkuuta 2003.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

LIITE

Muutetaan liitteet III ja XI seuraavasti:

1) Korvataan liite III seuraavasti:

"LIITE III

SEURANTAJÄRJESTELMÄ

A LUKU

I Nautaeläinten seuranta

1. **Yleistä**

Nautaeläinten seuranta toteutetaan liitteessä X olevan C luvun 3.1 kohdan b alakohdassa säädettyjen laboratoriotutkimusmenetelmien mukaisesti.

2. **Ihmisravinnoksi teurastettujen eläinten seuranta**

2.1 Kaikki yli 24 kuukauden ikäiset nautaeläimet,

— joille on tehty neuvoston direktiivin 64/433/ETY⁽¹⁾ 2 artiklan n kohdassa määritelty 'erityinen hätäteurastus' tai

— jotka on teurastettu direktiivin 64/433/ETY liitteessä I olevan VI luvun 28 kohdan c alakohdan mukaisesti lukuun ottamatta eläimiä, joilla ei ole ollut klinisiä oireita ja jotka on teurastettu taudinhävittämiskampanjan puitteissa,

on testattava BSE:n esiintymisen toteamiseksi.

2.2 Kaikki yli 30 kuukauden ikäiset nautaeläimet,

— jotka on teurastettu ihmisravinnoksi tavanomaiseen tapaan tai

— jotka on teurastettu direktiivin 64/433/ETY liitteessä I olevan VI luvun 28 kohdan c alakohdan mukaisesti taudinhävittämiskampanjan puitteissa mutta joilla ei ole ollut taudin klinisiä oireita,

on testattava BSE:n esiintymisen toteamiseksi.

2.3 Edellä olevasta 2.2 kohdasta poiketen Ruotsi voi päättää tutkia ainoastaan pistokokeena otetun otoksen alueellaan syntyneiden, kasvatettujen ja teurastettujen nautaeläinten osalta. Otokseen on sisällyttävä vähintään 10 000 eläintä vuodessa.

3. **Muusta syystä kuin ihmisravinnoksi teurastettujen eläinten seuranta**

3.1 Kaikki yli 24 kuukauden ikäiset nautaeläimet, jotka ovat kuolleet tai jotka on teurastettu, mutta joita ei ole

— teurastettu hävitettäväksi komission asetuksen (EY) N:o 716/96⁽²⁾ mukaisesti,

— teurastettu epidemian, kuten suu- ja sorkkataudin, yhteydessä,

— teurastettu ihmisravinnoksi,

on testattava BSE:n esiintymisen toteamiseksi.

3.2 Jäsenvaltiot voivat päättää poikkeuksesta 3.1 kohdan säännöksiin syrjäisillä alueilla, joissa eläinten tiheys on alhainen ja joilla ei ole järjestetty kuolleiden eläinten keräystä. Poikkeusta hyödyntävien jäsenvaltioiden on ilmoitettava siitä komissiolle ja toimitettava luettelo poikkeuksen kohteena olevista alueista. Poikkeus saa koskea enintään 10:tä prosenttia jäsenvaltion nautaeläinpopulaatiosta.

4. **Asetuksen (EY) N:o 716/96 mukaisesti hävitettäväksi ostettujen eläinten seuranta**4.1 Kaikki eläimet, jotka on hätäteurastettu tai jotka on todettu sairaksi *ante mortem* -tarkastuksessa, on testattava BSE:n toteamiseksi.

4.2 Kaikki 1 päivän elokuuta 1996 jälkeen syntyneet yli 42 kuukauden ikäiset eläimet on testattava BSE:n toteamiseksi.

4.3 Niiden eläinten osalta, jotka eivät sisälly 4.1 tai 4.2 kohtaan, on BSE:n toteamiseksi testattava pistokokein otos, joka kattaa vuosittain vähintään 10 000 eläintä.

⁽¹⁾ EYVL 121, 29.7.1964, s. 2012/64.

⁽²⁾ EYVL L 99, 20.4.1996, s. 14.

5. Muiden eläinten seuranta

Edellä 2—4 kohdassa tarkoitetun testauksen lisäksi jäsenvaltiot voivat vapaaehtoisesti päättää testata muita nautaeläimiä alueellaan erityisesti silloin, kun eläimet ovat peräisin maasta, jossa esiintyy kotoperäistä BSE:tä, kun eläimet ovat saaneet mahdollisesti saastunutta rehua tai kun ne ovat syntyneet tai polveutuvat BSE-tartunnan saaneista naaraista.

6. Testauksen jälkeen toteutettavat toimenpiteet

- 6.1 Kun ihmisravinnoksi teurastettu eläin on valittu testattavaksi BSE:n toteamiseksi, direktiivin 64/433/ETY liitteessä I olevassa XI luvussa tarkoitettua terveysmerkintää ei saa laittaa kyseisen eläimen ruuhon, ennen kuin pikatestistä on saatu negatiivinen tulos.
- 6.2 Jäsenvaltiot voivat poiketa 6.1 kohdan säännöksistä, kun teurastamossa on käytössä virallinen järjestelmä, jolla varmistetaan, että mikään tutkittujen eläinten ruhonosa, jossa on terveysmerkintä, ei lähde teurastamosta, ennen kuin pikatestistä on saatu negatiivinen tulos.
- 6.3 Kaikki BSE:n esiintymiseksi testatun eläimen ruhon osat, myös vuota, on pidettävä virallisessa valvonnassa, kunnes pikatestistä on saatu negatiivinen testitulos, tai hävitettävä liitteessä V olevan 3 tai 4 kohdan mukaisesti.
- 6.4 Kun eläimelle tehdyn pikatestin testitulos on positiivinen, kaikki kyseisen eläimen ruhon osat, myös vuota, on hävitettävä liitteessä V olevan 3 tai 4 kohdan mukaisesti, lukuun ottamatta B luvun III osan mukaista rekisteriä varten säilytettävää materiaalia.
- 6.5 Kun ihmisravinnoksi teurastetulle eläimelle tehdyn pikatestin tulos on positiivinen, BSE-positiiviseksi todetun ruhon lisäksi vähintään yksi välittömästi ennen BSE-positiivista ruhoa teurastettu ruho ja vähintään kaksi välittömästi BSE-positiivisen ruhon jälkeen teurastettua ruhoa samalla teurastuslinjalla on hävitettävä 6.4 kohdan mukaisesti.
- 6.6 Jäsenvaltiot voivat poiketa 6.5 kohdan säännöksistä silloin, kun teurastamossa on käytössä järjestelmä, jolla ennaltaehkäistään tartunnat ruhojen välillä.

II LAMPAIDEN JA VUOHIEEN SEURANTA

1. Yleistä

Lampaiden ja vuohtien seuranta toteutetaan liitteessä X olevan C luvun 3.2 kohdan b alakohdassa säädettyjen laboratoriotutkimusmenetelmien mukaisesti.

2. Ihmisravinnoksi teurastettujen eläinten seuranta

Yli 18 kuukauden ikäiset ihmisravinnoksi teurastetut eläimet, joiden ikenistä on puhjennut yli kaksi pysyvää etuhammasta, on testattava taulukossa esitetyn otoskoon mukaisesti. Otosten on oltava edustavia kunkin alueen ja vuodenajan osalta. Otoksen valinta on suunniteltava siten, että pyritään välttämään minkä tahansa ryhmän liiallinen edustus alkuperän, lajin, iän, rodun, tuotantotyypin tai minkä tahansa muun ominaispiirteen osalta. Eläinten ikä on arvioitava hampaiston, iän mukanaan tuomien selkeiden merkkien tai muun luotettavan tiedon perusteella. Mikäli mahdollista, on vältettävä moninkertaista näytteiden ottamista samasta karjasta.

Jäsenvaltio	Otoksen vähimmäiskoko vuodessa Teurastettuja eläimiä (1)
Belgia	3 750
Tanska	3 000
Saksa	60 000
Kreikka	60 000
Espanja	60 000
Ranska	60 000
Irlanti	60 000
Italia	60 000
Luxemburg	250
Alankomaat	39 000

Jäsenvaltio	Otoksen vähimmäiskoko vuodessa Teurastettuja eläimiä ⁽¹⁾
Itävalta	8 200
Portugali	22 500
Suomi	1 900
Ruotsi	5 250
Yhdistynyt kuningaskunta	60 000

(¹) Otoksokoko on laskettu 0,005 prosentin esiintyvyyden havaitsemiseksi teurastetuista eläimistä 95 prosentin varmuudella jäsenvaltioissa, joissa teurastetaan paljon aikuisia lampaista. Pienempiä määriä aikuisia lampaista teurastavissa jäsenvaltioissa otoksokoko on 25 prosenttia vuonna 2000 teurastettujen teurasuuhien arvioidusta tai kirjatusta määrästä.

Jäsenvaltio voi testata vähemmän eläimiä kuin taulukossa on esitetty, jos tuoreimmat viralliset teurastustilastot osoittavat, että määrä vastaa 25:tä prosenttia teurasuuhista, jotka teurastetaan vuosittain jäsenvaltiossa.

3. Muusta syystä kuin ihmisravinnoksi teurastettujen eläinten seuranta

Yli 18 kuukauden ikäiset kuolleet tai teurastetut eläimet, joiden ikenistä on puhjennut yli kaksi pysyvää etuhammasta mutta joita ei ole

- teurastettu taudinhävittämiskampanjan yhteydessä,
- teurastettu ihmisravinnoksi,

on testattava taulukossa esitetyn otokseen mukaisesti. Otosten on oltava edustavia kunkin alueen ja vuodenajan osalta. Otoksen valinta on suunniteltava siten, että pyritään välttämään minkä tahansa ryhmän liiallinen edustus alkuperän, lajin, iän, rodun, tuotantotyyppin tai minkä tahansa muun ominaispiirteen osalta. Eläinten ikä on arvioitava hampaiston, iän mukanaan tuomien selkeiden merkkien tai muun luotettavan tiedon perusteella. Mikäli mahdollista, on vältettävä moninkertaista näytteiden ottamista samasta karjasta.

Jäsenvaltiot voivat päättää poikkeuksesta otokseen syrjäisillä alueilla, joissa eläinten tiheys on alhainen ja joilla ei ole järjestetty kuolleiden eläinten keräystä. Poikkeusta hyödyntävien jäsenvaltioiden on ilmoitettava siitä komissiolle ja toimitettava luettelo poikkeuksen kohteena olevista alueista. Poikkeus saa koskea enintään 10:tä prosenttia jäsenvaltion lammas- ja vuohipopulaatiosta.

Jäsenvaltio	Otoksen vähimmäiskoko vuodessa Kuolleet eläimet ⁽¹⁾
Belgia	450
Tanska	400
Saksa	6 000
Kreikka	6 000
Espanja	6 000
Ranska	6 000
Irlanti	6 000
Italia	6 000
Luxemburg	30
Alankomaat	5 000
Itävalta	1 100
Portugali	6 000
Suomi	250
Ruotsi	800
Yhdistynyt kuningaskunta	6 000

(¹) Otoksokoko on laskettu 0,05 prosentin esiintyvyyden havaitsemiseksi kuolleista eläimistä 95 prosentin varmuudella jäsenvaltioissa, joissa on suuri lammaspopulaatio. Lammaskannaltaan pienissä jäsenvaltioissa otoksokoko on 50 prosenttia kuolleiden eläinten arvioidusta määrästä (kuolleisuus arvioitu 1 prosentiksi).

4. Tartunnan saaneiden katraiden seuranta

Yli 12 kuukauden ikäiset eläimet tai eläimet, joiden ikenistä on puhjennut yksi pysyvä etuhammas, jotka on teurastettu liitteessä VII olevan 2 kohdan b alakohdan i tai ii alakohdan taikka 2 kohdan c alakohdan säännösten mukaisesti, on testattava 1 päivästä lokakuuta 2003 alkaen. Testattavat eläimet valitaan yksinkertaisella satunnaisotannalla taulukossa ilmoitetun otosmäärän mukaisesti:

Yli 12 kk:n ikäisten teurastettujen eläinten lukumäärä katraassa	Otoksen vähimmäismäärä (1)
70 tai vähemmän	Kaikki testauskriteerit täyttävät eläimet
80	68
90	73
100	78
120	86
140	92
160	97
180	101
200	105
250	112
300	117
350	121
400	124
450	127
500 tai enemmän	150

(1) Otoksoko on laskettu niin, että otokseen sisältyisi 95 prosentin varmuudella ainakin yksi positiivinen, jos tautia esiintyy vähintään 2 prosenttia testipopulaatiossa.

5. Muiden eläinten seuranta

Edellä 2, 3 ja 4 kohdassa esitettyjen seurantaohjelmien lisäksi jäsenvaltiot voivat vapaaehtoisesti harjoittaa seurantaa muiden eläinten osalta, joita ovat erityisesti

- maidontuotantoon tarkoitettujen eläimet,
- maista, joissa esiintyy kotoperäistä TSE:tä, peräisin olevat eläimet,
- mahdollisesti saastunutta rehua saaneet eläimet,
- TSE-tartunnan saaneista naaraista syntyneet tai polveutuvat eläimet,
- TSE-tartunnan saaneesta karjasta peräisin olevat eläimet.

6. Lampaiden ja vuohien testauksen jälkeen toteutettavat toimenpiteet

- 6.1 Kun ihmisravinnoksi teurastettu eläin on valittu testattavaksi TSE:n toteamiseksi, direktiivin 64/433/ETY liitteessä I olevassa XI luvussa tarkoitettua terveysmerkintää ei saa laittaa kyseisen eläimen ruuhon, ennen kuin pikatestistä on saatu negatiivinen tulos.
- 6.2 Jäsenvaltiot voivat poiketa 6.1 kohdan säännöksistä, kun teurastamossa on käytössä virallinen järjestelmä, jolla varmistetaan, että mikään tutkittujen eläinten ruhonosa, jossa on terveysmerkintä, ei lähde teurastamosta, ennen kuin pikatestistä on saatu negatiivinen tulos.
- 6.3 Kaikki testatun eläimen ruhon osat, myös vuota, on pidettävä virallisessa valvonnassa, kunnes pikatestistä on saatu negatiivinen testitulos, tai hävitettävä liitteessä V olevan 3 tai 4 kohdan mukaisesti.
- 6.4 Kun eläimelle tehdyn pikatestin tulos on positiivinen, kaikki kyseisen eläimen ruhon osat, myös vuota, on hävitettävä liitteessä V olevan 3 tai 4 kohdan mukaisesti, lukuun ottamatta B luvun III osan mukaista rekisteriä varten säilytettävää materiaalia.

7. Genotyypin määrittäminen

- 7.1 Jokaisen TSE-positiivisen lampaan prioniproteiinin genotyyppi on määritettävä. Resistensseissä genotyypeissä (sellaisessa lampaan genotyypissä, joka koodaa alaniinin molemmissa alleeleissa kodonissa 136, arginiinin molemmissa alleeleissa kodonissa 154 ja arginiinin molemmissa alleeleissa kodonissa 171) todetuista TSE-tapauksista on ilmoitettava välittömästi komissiolle. Silloin kun se on mahdollista, tällaisten tapausten kanta on tyypitettävä. Kun tällaisten tapausten kannan tyypittäminen ei ole mahdollista, alkuperäkarjaa ja kaikkia muita karjoja, joissa eläin on ollut, on valvottava tehostetusti pyrkien löytämään muita TSE-tapauksia kannan tyypittämistä varten.
- 7.2 Niiden eläinten lisäksi, joiden genotyyppi määritellään 7.1 kohdan säännösten mukaisesti, on määriteltävä prioniproteiinin genotyyppi myös A luvun II osan 2 kohdan säännösten mukaisesti satunnaisesti valitussa aliotoksessa testatuista lampaista. Aliotoksen on edustettava vähintään yhtä prosenttia kunkin jäsenvaltion kokonaisotoksesta ja oltava vähintään 100 eläintä jäsenvaltiota kohti. Sanotusta poiketen jäsenvaltiot voivat määritellä genotyypin vastaavalta määrältä vastaavanikäisiä eläviä lampaita.

III MUIDEN ELÄINTEN SEURANTA

Jäsenvaltiot voivat vapaaehtoisesti harjoittaa muiden kuin nautaeläinten, lampaiden ja vuohien TSE-seuranta.

B LUKU

I JÄSENVALTIOIDEN KERTOMUKSISSA ESITETTÄVÄT TIEDOT

1. Siirtorajoitusten alaiseksi 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti asetettujen epäiltyjen tapausten lukumäärä eläinlajeittain.
2. Laboratoriotutkimuksiin 12 artiklan 2 kohdan mukaisesti määrättyjen epäiltyjen tapausten lukumäärä eläinlajeittain sekä tutkimusten tulokset.
3. Niiden karjojen lukumäärä, joihin kuuluvien lampaiden ja vuohien epäillyistä tapauksista on ilmoitettu ja tapauksia on tutkittu 12 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti.
4. Kunkin A luvussa olevan I osan 3 ja 4 kohdassa tarkoitetun alaryhmän arvioitu koko.
5. Niiden nautaeläinten lukumäärä, jotka A luvussa olevan I osan 2—5 kohdan mukaisesti on tutkittu kustakin alaryhmästä, otoksen valintamenetelmä ja testien tulokset.
6. Kaikkien A luvussa olevan II osan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen, otokseen valittujen alaryhmien arvioitu koko.
7. Niiden lampaiden ja vuohien sekä karjojen lukumäärä, jotka A luvussa olevan II osan 2—5 kohdan mukaisesti on tutkittu kustakin alaryhmästä, otoksen valintamenetelmä ja testien tulokset.
8. BSE- tai scrapie-tartunnan saaneiden eläinten lukumäärä, ikäjakauma ja maantieteellinen jakauma. Positiivisten BSE- ja scrapie-tapausten alkuperämaa, jos eri kuin kertomuksen esittävä maa. Scrapie-positiivisten karjojen lukumäärä ja maantieteellinen jakautuminen. Kunkin BSE-tapauksen syntymävuosi ja, jos mahdollista, syntymäkuukausi olisi ilmoitettava.
9. Muilla eläimillä kuin nautaeläimillä, lampailla ja vuohilla todetut positiiviset TSE-tapaukset.
10. Genotyyppi ja mahdollisuuksien mukaan rotu kaikista testatuista eläimistä kunkin A luvun II osan 7.1 ja 7.2 kohdassa tarkoitetun alaryhmän osalta.

II KOMISSION LAATIMASSA YHTEENVEDOSSA ESITETTÄVÄT TIEDOT

Yhteenveto on esitettävä taulukon muodossa, ja se sisältää vähintään I osassa tarkoitettut tiedot kustakin jäsenvaltiosta.

III REKISTERIT

1. Toimivaltaisen viranomaisen on pidettävä rekisteriä, joka on säilytettävä seitsemän vuoden ajan, seuraavista tiedoista:
 - siirtorajoitusten alaiseksi 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti asetettujen eläinten lukumäärä ja tyypit,
 - 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kliinisten ja epidemiologisten tutkimusten lukumäärä ja tulokset,
 - 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen laboratoriotutkimusten lukumäärä ja tulokset,

- A luvussa tarkoitettujen seurantaohjelmien mukaisesti otoksiin käytettyjen eläinten lukumäärä, tunnistetiedot ja alkuperä sekä, mikäli mahdollista, ikä, rotu ja muut esitiedot,
 - lampaiden positiivisten TSE-tapausten prioniproteiinin genotyyppi.
2. Tutkimuslaboratorion on säilytettävä seitsemän vuoden ajan kaikki tutkimusasiakirjat ja erityisesti laboratorio-kirjat sekä tarvittaessa parafiiniblokkit ja valokuvat immunoblottauksen (Western blot) tuloksista.”
- 2) Korvataan liitteessä XI oleva A osa seuraavasti:

”LIITE XI

22 JA 23 ARTIKLASSA TARKOITETUT SIIRTYMÄTOIMENPITEET

A. Erikseen määritelty riskiaines, mekaanisesti erotettu liha ja teurastustekniikat

1. a) Seuraavia kudoksia nimitetään erikseen määritellyksi riskiaineeksi:
- i) yli 12 kuukauden ikäisten nautaeläinten kallo lukuun ottamatta alaleukaa mutta aivot ja silmät mukaan luettuina, selkäranka lukuun ottamatta häntänikamia ja lannerangan nikamien ja rintanikamien poikkihaarakkeita sekä ristiluun 'siipiä' mutta mukaan lukien takajuuren hermosolmu ja selkäydin sekä kaikenikäisten nautaeläinten risat (tonsillat), suolisto pohjukaisuudesta peräsuoleen ja suolilieve;
 - ii) yli 12 kuukauden ikäisten tai sellaisten lampaiden ja vuohien, joiden ikenistä on puhjennut pysyvä etuhampaas, kallo, aivot ja silmät mukaan luettuina, risat (tonsillat) ja selkäydin, sekä kaikenikäisten lampaiden ja vuohien perna ja sykkyräsuoli (ileum).
- Edellä esitettyä ikää nautaeläinten selkärangan poistamiseksi voidaan muuttaa muuttamalla tätä asetusta. Muuttamisen perustana on liitteessä III olevan A luvun I osassa vahvistetun BSE-seurannan tulosten perusteella määritettävä BSE:n tilastollinen esiintymistodennäköisyys yhteisön nautakannan relevantissa ikäryhmissä.
- b) Edellä a alakohdassa mainitun erikseen määritellyn riskiaineksen lisäksi seuraavia kudoksia nimitetään erikseen määritellyksi riskiaineeksi Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Portugalissa Azorien autonomista aluetta lukuun ottamatta: yli kuuden kuukauden ikäisten nautaeläinten koko pää kieltä lukuun ottamatta mutta aivot, silmät ja kolmoishermo mukaan luettuina, kateenkorva, perna ja selkäydin.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa säädetään, 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun menettelyn mukaisesti voidaan tehdä päätös sallia sellaisten nautaeläinten selkärangan ja takajuuren hermosolmun käyttö,
- a) jotka ovat syntyneet ja jotka on kasvatettu yhtäjaksoisesti ja teurastettu jäsenvaltioissa, joiden osalta tieteellisessä arvioinnissa on todettu, että BSE:n esiintyminen kotoperäisissä nautaeläimissä on erittäin epätodennäköistä tai epätodennäköistä vaikkakaan ei poisuljettua; tai
 - b) jotka ovat syntyneet sen päivämäärän jälkeen, kun nisäkäperäisen proteiinin syöttämistä märehitijöille koskeva kieltä on tosiasiallisesti pantu täytäntöön, niissä jäsenvaltioissa, joissa BSE:tä on todettu kotoperäisissä eläimissä tai joiden osalta tieteellisessä arvioinnissa on todettu, että BSE:n esiintyminen kotoperäisissä nautaeläimissä on todennäköistä.

Poikkeusta voidaan soveltaa Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, Portugaliin ja Ruotsiin aiemmin toimitettujen ja arvioitujen todisteiden perusteella. Muut jäsenvaltiot voivat hakea tätä poikkeusta toimittamalla komissiolle ratkaisevat todisteet a tai b alakohdan osalta.

Liitteessä III olevan A luvun I jaksossa vahvistettujen vaatimusten lisäksi jäsenvaltioiden, joihin poikkeusta sovelletaan, on varmistettava, että jollakin liitteessä X olevan C luvun 4 kohdassa luetellulla hyväksytyllä pikatestillä tutkitaan kaikki yli 30 kuukauden ikäiset nautaeläimet, jotka

- i) ovat kuolleet maatilalla tai kuljetuksen aikana mutta joita ei ole teurastettu ihmisravinnoksi, lukuun ottamatta kuolleita eläimiä syrjäisillä alueilla, joissa eläintiheys on alhainen, jäsenvaltioissa, joissa BSE:n esiintyminen on epätodennäköistä;
- ii) on teurastettu ihmisravinnoksi tavanomaiseen tapaan.

Poikkeusta ei voida soveltaa selkärankaan eikä takajuuren hermosolmuun, jotka on saatu yli 30 kuukauden ikäisiltä nautaeläimiltä, jotka ovat peräisin Yhdistyneestä kuningaskunnasta tai Portugalista Azorien autonomista aluetta lukuun ottamatta.

Komission asiantuntijat voivat tehdä 21 artiklan mukaisesti tarkastuksia paikan päällä toimitetun todistusaineiston edelleen todentamiseksi.

3. Nautaeläinten, lampaiden ja vuohien luita ei saa käyttää mekaanisesti erotetun lihan tuotantoon.

4. Nautaeläimiä, lampaista tai vuohia, joiden liha on tarkoitettu ihmisten tai eläinten ravinnoksi, ei saa teurastaa vaurioittamalla keskushermostokudosta tainnutuksen jälkeen kallon sisään pistetyllä sauvanmuotoisella väli-neellä.
5. Erikseen määritelty riskiaines on poistettava:
 - a) teurastamoissa tai tarvittaessa muissa teurastuspaikoissa;
 - b) leikkaamoissa, kun kyse on nautaeläinten selkärangasta;
 - c) tarvittaessa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002⁽¹⁾ 10 artiklassa tarkoite-tuissa väliasteen laitoksissa tai asetuksen (EY) N:o 1774/2002 23 artiklan 2 kohdan c alakohdan iv, vi ja vii alakohdan mukaisesti hyväksytyissä ja rekisteröidyissä keräyskeskuksissa tai käyttäjien tiloissa.

Edellä esitettyjä säännöksiä ei sovelleta luokkaan 1 kuuluvan aineksen käyttöön haaskalintulajien ruokintaan asetuksen (EY) N:o 1774/2002 23 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisesti.

6. Kaikenikäisten nautaeläinten kielet, jotka on tarkoitettu ihmisten tai eläinten ravinnoksi, on irrotettava teu-rastamalla poikittaisella, kieliluun tyven kielihaarakkeen (*processus lingualis*) sierainpuolelle tehtävällä viillolla.
7. Yli 12 kuukauden ikäisten nautaeläinten päänliha on irrotettava teurastamalla toimivaltaisen viranomaisen hyväksymän valvontajärjestelmän mukaisesti, jotta ehkäistäisiin päänlihan mahdollinen kontaminoituminen keskushermostokudoksen kanssa. Järjestelmään on kuuluttava vähintään seuraavat toimenpiteet:
 - Irrottaminen on tehtävä siihen varatulla alueella, joka on fyysisesti erillään muista teurastuslinjan osista.
 - Jos päät poistetaan hihnalta tai koukuista ennen päänlihan irrottamista, pulppipistoolin reikä ja *foramen magnum* on suljettava tiiviillä ja kestäväällä tulpalla. Jos aivokudoksesta otetaan näyte BSE:n varalta tehtä-viin laboratoriotesteihin, *foramen magnum* on suljettava välittömästi näytteenoton jälkeen.
 - Päänlihaa ei saa irrottaa päistä, joista silmät ovat vahingoittuneet tai irronneet välittömästi ennen teuras-tusta tai sen jälkeen taikka jotka ovat muutoin vahingoittuneet niin, että pää voi kontaminoitua keskus-hermostokudoksen kanssa.
 - Päänlihaa ei saa irrottaa päistä, joita ei ole kunnollisesti suljettu toisen luetelmakohdan mukaisesti.
 - On laadittava erityiset työskentelyohjeet, jottei päänliha kontaminoituisi irrottamisen aikana etenkin silloin, jos toisessa luetelmakohdassa tarkoitettu tulppa on hävinnyt tai silmät ovat vahingoittuneet toiminnan aikana, sanotun kuitenkin rajoittamatta yleisiä hygieniaa koskevia sääntöjä.
 - On laadittava näytteenottosuunnitelma, jossa käytetään asianmukaista laboratoriotestiä keskushermosto-kudoksen havaitsemiseksi, jotta voitaisiin varmistaa kontaminaation vähentämistä koskevien toimenpi-teiden moitteeton täytäntöönpano.
8. Jäsenvaltiot voivat poiketa 7 kohdan vaatimuksista ja päättää soveltaa teurastamossa vaihtoehtoista valvon-tajärjestelmää nautojen päänlihan irrottamiseen, jos sillä pystytään vastaavalla tavalla vähentämään päänlihan kontaminoitumista keskushermostokudoksen kanssa. On laadittava näytteenottosuunnitelma, jossa käytetään asianmukaista laboratoriotestiä keskushermostokudoksen havaitsemiseksi, jotta voitaisiin varmistaa kontami-naation vähentämistä koskevien toimenpiteiden moitteeton täytäntöönpano. Poikkeusta hyödyntävien jäsen-valtioiden on ilmoitettava valvontajärjestelmästä ja näytteenoton tuloksista komissiolle ja muille jäsenval-tioille elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean kautta.
9. Edellä olevan 7 ja 8 kohdan säännöksiä ei sovelleta teurastamalla tapahtuvaan kielen irrottamiseen 6 kohdan mukaisesti eikä poskilihan irrottamiseen, jos se tehdään poistamalla nautaan päätä hihnalta tai koukuista.
10. Poiketen siitä, mitä 5 ja 7 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat sallia
 - a) lampaiden ja vuohien selkäytimen poistamisen leikkaamoissa, joille on myönnetty siihen erillinen lupa;

(¹) EYVL L 273, 10.10.2002, s. 1.

- b) selkärangan poistamisen ruhoista tai ruhonosista lihakaupoissa, joille on myönnetty siihen erillinen lupa, joita valvotaan ja jotka on rekisteröity tarkoitusta varten;
- c) naudan päänlihan irrottamisen leikkaamoissa, joille on myönnetty siihen erillinen lupa seuraavien säännösten mukaisesti:

Päänlihan irrottamista varten erityisesti hyväksytyille leikkaamoille kuljetettavien naudan päiden on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- Päiden on oltava ripustettuina telineeseen varastoinnin ajan ja kuljettaessa niitä teurastamolta erikseen hyväksytyyn leikkaamoon.
- Pulttipistoolin reikä ja *foramen magnum* on suljettava tiiviillä ja kestäväällä tulpalla kunnollisesti ennen päiden siirtämistä hihnalta tai koukuista telineisiin. Jos aivokudoksesta otetaan näyte BSE:n varalta tehtäviin laboratoriotesteihin, *foramen magnum* on suljettava välittömästi näytteenoton jälkeen.
- Päitä, joita ei ole suljettu kunnollisesti toisen luetelmakohdan mukaisesti tai joista silmät ovat vahingoittuneet tai irronneet välittömästi ennen teurastusta tai sen jälkeen taikka jotka ovat muutoin vahingoittuneet niin, että pää voi kontaminoitua keskushermostokudoksen kanssa, ei saa kuljettaa erikseen hyväksytyihin leikkaamoihin.
- On laadittava näytteenottosuunnitelma, jossa käytetään asianmukaista laboratoriotestiä keskushermostokudoksen havaitsemiseksi, jotta voitaisiin varmistaa kontaminaation vähentämistä koskevien toimenpiteiden moitteeton täytäntöönpano.

Päänlihan irrottaminen erityisesti tätä varten hyväksytyillä leikkaamoilla on tehtävä toimivaltaisen viranomaisen hyväksymän valvontajärjestelmän mukaisesti, jotta ehkäistäisiin päänlihan mahdollinen kontaminoituminen keskushermostokudoksen kanssa. Järjestelmään on kuuluttava vähintään seuraavat toimenpiteet:

- Kaikille päille on tehtävä visuaalinen tarkastus kontaminoitumisen tai vahingoittumisen merkkien varalta, ja päät on suljettava kunnollisesti ennen päänlihan irrottamisen aloittamista.
- Päänlihaa ei saa irrottaa päistä, joita ei ole suljettu kunnollisesti tai joista silmät ovat vahingoittuneet taikka jotka ovat muutoin vahingoittuneet niin, että päänliha voi kontaminoitua keskushermostokudoksen kanssa. Jos tällaista kontaminoitumista epäillään, mistään päistä ei saa irrottaa päänlihaa.
- On laadittava erityiset työskentelyohjeet, jottei päänliha kontaminoituisi irrottamisen ja kuljetuksen aikana etenkin silloin, jos tulppa on hävinnyt tai silmät ovat vahingoittuneet toiminnan aikana, sanotun kuitenkin rajoittamatta yleisiä hygieniata koskevia sääntöjä.
- On laadittava näytteenottosuunnitelma, jossa käytetään asianmukaista laboratoriotestiä keskushermostokudoksen havaitsemiseksi, jotta voitaisiin varmistaa kontaminaation vähentämistä koskevien toimenpiteiden moitteeton täytäntöönpano.

11. Kaikki erikseen määritelty riskiaine on värjättävä tai tarvittaessa merkittävä välittömästi poistamisen yhteydessä ja hävitettävä asetuksessa (EY) N:o 1774/2002 annettujen säännösten ja erityisesti sen 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
12. Jäsenvaltioiden on tehtävä säännöllisiä virallisia tarkastuksia sen varmistamiseksi, että tämän osan säännöksiä sovelletaan moitteettomasti ja että kontaminaation ehkäisemiseksi on toteutettu toimenpiteitä erityisesti teurastamoissa, leikkaamoissa ja muissa paikoissa, joissa poistetaan erikseen määriteltyä riskiainesta, kuten lihakaupoissa tai 5 kohdan c alakohdassa tarkoitetuissa laitoksissa.

Jäsenvaltioiden on erityisesti perustettava järjestelmä, jolla varmistetaan ja tarkastetaan, että

- a) 1 artiklan 2 kohdan ja asetuksen (EY) N:o 1774/2002 mukaisiin tarkoituksiin hyväksytyä erikseen määriteltyä riskiainesta käytetään pelkästään hyväksytyihin tarkoituksiin;
- b) erikseen määritelty riskiaine hävitetään asetuksen (EY) N:o 1774/2002 mukaisesti.

13. Jäsenvaltiot voivat päättää sallia erikseen määriteltyä riskiainesta sisältävien päiden tai ruhojen lähettämisen toiseen jäsenvaltioon kyseisen toisen jäsenvaltion suostuttua ottamaan vastaan aineksen ja hyväksytyä tällaiseen kuljetukseen sovellettavat erityisehdot.

Jäsenvaltioon voidaan kuitenkin tuoda tai toiseen jäsenvaltioon voidaan lähettää ilman kyseisen jäsenvaltion ennakkohyväksyntää ruhoja, puoliruhoja tai enintään kolmeen osaan leikattuja puoliruhoja ja neljänneksiä, joissa ei ole muuta erikseen määriteltyä riskiainesta kuin selkäranka takajuuren hermosolmu mukaan luetuna.

14. On luotava järjestelmä, jolla valvotaan selkärangan poistamista sen mukaisesti, mitä 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa selkärangan osalta täsmennetään. Järjestelmään on kuuluttava vähintään seuraavat toimenpiteet:
 - a) Jos selkärangan poistamista ei vaadita, selkärangan sisältävät nautaeläinten ruhot tai leikatut ruhonosat on merkittävä sinisellä viivalla asetuksessa (EY) N:o 1760/2000 tarkoitettuun merkkiin.
 - b) Ilmoitus sellaisten nautaeläinten ruhojen tai ruhonosien määrästä, joista selkäranka on poistettava ja joista sitä ei tarvitse poistaa, lisätään direktiivin 64/433/ETY 3 artiklan 1 kohdan A alakohdan f alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuun kaupalliseen asiakirjaan tai tapauksen mukaan komission päätöksen 93/13/ETY(1) 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun asiakirjaan.
 - c) Lihakauppojen on säilytettävä vähintään vuoden ajan b alakohdassa tarkoitettujen kaupallisten asiakirjain.

15. a) Seuraavassa lueteltaviin eläinperäisiin tuotteisiin sovelletaan b alakohdassa säädettäviä yhteisöön suuntautuvaa tuontia koskevia edellytyksiä:

- 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu erikseen määritelty riskiaines,
- tuore liha: direktiivissä 64/433/ETY määritelty liha,
- jauhettu liha ja raakalihavalmisteet siten kuin ne määritellään direktiivissä 94/65/EY⁽¹⁾,
- lihavalmisteet siten kuin ne määritellään direktiivissä 77/99/ETY⁽²⁾,
- muut eläinperäiset tuotteet siten kuin ne määritellään direktiivissä 77/99/ETY,
- asetuksessa (EY) N:o 1774/2002 tarkoitettut renderoidut rasvat,
- direktiivissä 92/118/ETY ja asetuksessa (EY) N:o 1774/2002 tarkoitettu gelatiini (liivate),
- asetuksessa (EY) N:o 1774/2002 tarkoitettu lemmikkieläinten ruoka,
- asetuksessa (EY) N:o 1774/2002 tarkoitettut verivalmisteet,
- asetuksessa (EY) N:o 1774/2002 tarkoitettu käsitelty eläinvalkuainen,
- asetuksessa (EY) N:o 1774/2002 tarkoitettut luut ja luutuotteet,
- asetuksessa (EY) N:o 1774/2002 tarkoitettu luokkaan 3 kuuluva aines.

Kaikilla viittauksilla 'eläinperäisiin tuotteisiin' tarkoitetaan tässä kohdassa lueteltuja eläinperäisiä tuotteita, eivätkä ne koske näitä tuotteita sisältäviä tai näistä tuotteista johdettuja muita eläinperäisiä tuotteita.

b) Tuotaessa kolmansista maista tai niiden osista edellä mainittuja, naudoista, lampaista tai vuohista saatuja aineksia sisältäviä eläinperäisiä tuotteita yhteisöön on asianmukaiseen terveystodistukseen liitettävä tuotantomaa toimivaltaisen viranomaisen allekirjoittama seuraava ilmoitus:

"Tämä tuote ei sisällä

joko⁽³⁾

asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteessä XI olevassa A jaksossa määriteltyä, 31 päivän maaliskuuta 2001 jälkeen tuotettua erikseen määriteltyä riskiaineesta eikä 31 päivän maaliskuuta 2001 jälkeen tuotettua nautojen, lampaiden tai vuohien luista mekaanisesti erotettua lihaa, eikä tuotetta ole johdettu tästä erikseen määritellystä riskiaineksestä tai tällaisesta lihasta. Nautoja, lampaita tai vuohia, joista tämä tuote on johdettu, ei ole 31 päivän maaliskuuta 2001 jälkeen teurastettu johtamalla tainnutuksen jälkeen kaasua kallon sisään, lopetettu samalla menetelmällä tai teurastettu tainnutuksen jälkeen vaurioittamalla keskushermostoa pitkänomaisella sauvanmuotoisella kallon sisään pistetyllä välineellä.

Ruhoissa, puoliruhoissa tai neljänneksissä voi olla selkäranka maahantuotaessa.

tai (*)

ainesta, joka on peräisin muista kuin sellaisista naudoista, lampaista tai vuohista, jotka ovat syntyneet ja jotka on kasvatettu yhtäjaksoisesti ja teurastettu seuraavassa lueteltavissa maissa, eikä tuotetta ole johdettu muusta kuin tällaisesta aineksestä:

- Argentiina
- Australia
- Botswana
- Brasilia
- Chile
- Costa Rica
- El Salvador
- Islanti
- Namibia
- Nicaragua
- Panama
- Paraguay
- Singapore
- Swazimaa
- Uruguay
- Uusi-Seelanti
- Vanuatu.

(*) Tarpeeton poistetaan."

⁽¹⁾ EYVL L 9, 15.1.1993, s. 3.

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 94/65/EY, annettu 14 päivänä joulukuuta 1994, jauhetun lihan ja raakalihavalmisteiden tuotantoon ja markkinoille saattamiseen sovellettavista vaatimuksista (EYVL L 368, 31.12.1994, s. 10).

⁽³⁾ Neuvoston direktiivi 77/99/ETY, annettu 21 päivänä joulukuuta 1976, terveyttä koskevista kysymyksistä yhteisön sisäisessä lihavalmisteiden kaupassa (EYVL L 26, 31.1.1977, s. 85). Direktiivi viimeksi muutettuna neuvoston direktiivillä 97/76/EY (EYVL L 10, 16.1.1998, s. 25).